

NENADOMESTLJIVE JESENSKE ASTRE

Ni malo trajnic, ki cvetijo proti koncu poletja in tudi še jeseni, vendar stare dobre jesenske astre ostajajo nenadomestljive. Pridružujejo se jim novejši in še boljše sorte.

Dobra stara sorta nizkih jesenskih aster.

Skoraj da ni trajnice, katere gojenje v domačih razmerah bi bilo bolj enostavno, kot so prav jesenske astre. Zato se po naših vrtovih proti jeseni bohotijo večje blazine v rožnatih odtenkih, pa tudi v beli in modri barvi. Tudi kot obrobe ali tudi le posamezne skupinice so se uveljavile. Novejše sorte pa so še bolj žarečih barv. Žal pa tiste, ki jih v cvetočem stanju kupujemo po raznih vrtnih centrih in cvetličarnah, velikokrat ne preživijo. Če pa že, se kasneje največkrat izkaže, da niso nizke, pač pa visoke in potrebujejo oporo. Za jesensko dekoracijo grobov in za tiste, ki kupujejo le z očmi se namreč velikokrat gojijo sorte angleških in belgijskih hibridov, ki imajo zelo lepo, marsikdaj tudi deloma polnjeno cvetje v živih barvah. Vendar so v lončkih nizke le zaradi načina vzgoje, ko pa pridejo na vrt, spremenijo svojo rast. Ne malokdaj so na hitro vzgojene in se jeseni niso več sposobne prilagoditi na zunanje vrtno pogoje.

Ko gojimo jesenske astre na vrtu, velikokrat naredimo napako, da jim dovolimo, da se razsejejo. Ker seme rado kali, jih potem najdemo po vseh kotičkih vrta, niso pa enake ali vsaj podobne staršem. Ponavadi njihove barve zbledijo in njihova rast je neenakomerna in pretegnjena. Zato je najbolje takoj po cvetenju vse ostanke cvetja požeti prav pri tleh, da preprečimo razvoj semena. Pa tudi gredice bo tako delovale urejeno in rastline bodo čez zimo v mirovanju počakale na novo spomladansko rast.

Tekst:

Jožica Golob-Klančič

univ. dipl. ing. hort.

Fotografije:

Mojca Rehar Klančič

univ. dipl. ing. agr.